

[Tinning]

har lavet masser af ordninger, som ikke er oprettet med hjemmel i bistandsloven, men som er oprettet uden hjemmel i noget som helst lovgrundlag. Det er skinbarlige ulovligheder, som, fru Karen Højte Jensen, det konservative folkeparti, hele den borgerlige fløj og socialdemokratiet har kendt til i masser af år, men man har bare sagt: nå ja, ulovligheder er det vel, men det går jo nok. Det er en lidt anden holdning, end når man i øvrigt diskuterer, hvad man skal bruge statsmagten og magtapparatet til.

Så siger fru Karen Højte Jensen, at der er jo ikke nogen, som ikke mener, at det er hensynet til børnene, der skal i første række, og jeg tror, det er rigtigt, at hvis vi bliver på det ideologiske plan, så er vi vel alle børnevenner i en eller anden udstrækning. Det, det handler om, er jo ikke, at vi er nogle, der mener, at herinde går folk rundt, som i virkeligheden mener, at børn bør spises eller forfølges eller sådan noget. Men det, vi mener, er, at man fører en politik, som går ud over børnene. Når en lang række partier inklusive det radikale venstre har beskåret kommunernes bloktilskud radikalt, og man så er med til at lave noget, der bare kunne minde om denne åben-op-for endnu flere af den type pasningsordninger, hvor kommunerne helt frit kan fastlægge normering, åbningstid, priser, personaleuddannelse, og hvad ved jeg, så skulle det undre mig voldsomt meget, om ikke der bliver tale om barberede udgaver i forhold til det, vi kender i dag, og altså dårligere pædagogiske tilbud til børnene. Jeg siger ikke, at man ikke kan lave noget, der er bedre end det, der foregår i institutionerne i dag; det tror jeg man kan, og jeg er enig i, at vi må bruge fantasi, kreativitet, spontaneitet, og hvad vi i øvrigt kan finde på af kønne ord, men man skal bare være opmærksom på, at hvis man først siger til kommunerne: I skal spare så og så mange milliarder, og et af områderne er skolefritidsordninger, så kommer man til, selv om man er glad for børn, at forringe deres vilkår. Dette er jo ikke først og fremmest et pædagogisk forslag, men endnu et spareforslag.

Steffensen (KrF)

Kristeligt folkeparti har aldrig i princippet været tilhænger af skolepasningsordninger, men det er nu noget, et flertal har ønsket at

vi skal have, og vi har jo også nu en skolepasningsordning. Der har jo for øvrigt også været lagt op til – som vi har hørt det af tidligere ordførere – skolefritidsordninger. Det forslag, vi her har fået fra undervisningsministeren, er et forslag, som er enkelt, og som altså er en logisk følge af udviklingen.

Jeg synes, det er et forslag, som er godt i den retning, at det er et tilbud til de enkelte kommuner og skoleforvaltninger rundt omkring om at bestemme, om de ønsker at benytte sig af den mulighed, som gives. Det er altså en frivillig ting, det lægger vi også vægt på, således at man får den decentrale beslutningsproces placeret netop derude, hvor den bør placeres.

Endelig vil jeg sige, at det er betryggende, at ministeren også i bemærkningerne gør klart, at det ikke skal være nogen konkurrent til det frivillige folkelige arbejde, hverken når det drejer sig om ungdomsarbejde eller andet arbejde ude i sognene, og derfor vil jeg sige, at sådan som forslaget er udformet, vil vi se positivt på det i udvalget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal ikke komme med særlig mange bemærkninger. Jeg synes, forslaget er blevet grundigt endevendt i de indlæg, der har været. Jeg indrømmer blankt, at det er et meget enkelt forslag. Jeg har også forstået, at enkelte ordførere synes, at det næsten er for enkelt, men det må jo være noget, man skal drøfte i udvalget.

Der er jo en bemyndigelse i forslaget, som man eventuelt kunne aftale at udnytte, men jeg vil absolut fraråde det, og jeg vil komme med to argumenter.

For det første findes der ikke noget område, hvor brugerkontrollen er mere effektiv end på dette felt. Vi har skolenævn, hvor børnenes forældre vælger repræsentanter hvert fjerde år til at overvåge, om alt går ret til i skolen. Der er ingen tvivl om, at skolenævnene vil beskæftige sig meget med dette. Der er næsten månedlige eller i hvert fald halvårlige forældremøder, hvor forældrene får mulighed for at forhøre sig om, hvordan det nu går i denne fritidsordning. Der er skolekommissioner og kommunalbestyrelser, som også vil interessere sig levende for det. Derfor vil jeg sige: hvis der er noget område, hvor vi kunne lægge hele indflydelsen ud til